



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce **H. K.**, narozen X
státní příslušnost Turecká republika
toho času X
zastoupen JUDr. Denisem Mitrovičem, advokátem advokátní
kanceláře
se sídlem v Týništi nad Orlicí, Mírové náměstí 274

proti
žalovanému: **Ministerstvu vnitra ČR**
se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2017, čj. OAM-7/ZA-ZA11-ZA17-2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný správní orgán rozhodl dne 24. 1. 2017 o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany ve věci žalobce, a to s odkazem na ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o

azyly. K zastavení řízení přistoupil na základě zjištění o nepřípustnosti žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany dle § 10a písm. e) téhož zákona.

II. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce uvedl, že hlavním tvrzeným důvodem jeho žádosti bylo zhoršení situace v jeho vlasti po odchodu z Turecké republiky, namítal zatýkání značného počtu osob, včetně osob ze státní a soudní správy, též čelních představitelů politické strany HDP. Toto vše pak nejen v rovině obecné, ale i individuální, neboť uvedl, že za dobu jeho pobytu v ČR ho hledala doma 2 či 3x policie, informaci mu dal otec telefonicky. Přestože rodina nikomu neřekla, kde se nachází, policie ví, že vycestoval do zahraničí. K zhoršené situaci v Turecku pak uvedl, že do oblasti, kde žijí Kurdové, jsou dopravováni uprchlíci ze Sýrie, Kurdové tam jsou utlačováni. Informace sdělované sdělovacími prostředky a internetem vypovídají o jiných skutečnostech, než popisuje informace, získaná žalovaným. Žalobce žalovanému nevytýká, že by se z hlediska zákona o azylu žalobcem uváděnými okolnostmi nezabýval, vytýká mu však nedůsledné hodnocení politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecké republice, přestože žalobce poukazoval na zhoršování uváděné situace. Žalovaný přihlížel pouze ke zprávě – Informaci MZV ČR ze dne 7. 11. 2016, z níž převzal pouze jediný a stručný závěr ve vztahu k zásadním změnám v turecké státní správě v minulých měsících se skutkovým závěrem, že žalobce o takových skutečnostech ve vztahu ke své osobě nijak nevypovídal, že ze své vlasti vycestoval dříve a ze zcela jiných důvodů. Žalovaný se nevypořádal s tvrzením žalobce o jeho kurdkém původu, je si vědom, že takto napadá rozhodnutí ze dne 24. 1. 2017, ale má za to, že i toto tvrzení musí žalovaný vypořádat důsledně i z hlediska postavení kurdské menšiny v zemi jeho původu. Ze seriózních tištěných či internetových informačních zdrojů vyplývá velmi složitá situace v Turecku, a to i ve vztahu k postoji vládnoucí strany vůči Kurdům, tato vedla k monitoringu ze strany mezinárodních organizací zabývajících se dodržováním a ochranou lidských práv. Poznává existenci řady vnitřních nepokojů, údaje z posledních dvou let vypovídají i o bojích v jihovýchodním Turecku, kde de facto zuří občanská válka. Toto konečně žalovaný sám připouští – na hranicích se Sýrií existuje stav zvýšeného napětí a aktivity, i když tuto situaci správní orgán bližšímu aktuálnímu rozboru nepodrobil. Vládnoucí strana v Turecku má vůči nárokům kurdských obyvatel na vytvoření vlastního státu negativní postoj. Žalobce pochází z oblasti jihovýchodu Turecka, jeho rodina zde přišla o dům vlivem ozbrojeného konfliktu mezi vojskem a teroristickými organizacemi, podle tvrzení žalobce se tak stalo bez náhrady jakékoliv újmy. Žalobce nemá v držení cestovní pas. V případě návratu do vlasti ve vztahu k jeho postavení chybí jakékoliv posouzení. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 1. března 2017 popřel oprávněnost žalobních námitek, své rozhodnutí správní orgán považuje za souladné se zákonem o azylu i správním řádem. Odkazuje přitom na obsah správního spisu, zejména vlastní žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, výpověď žalobce a vydaná rozhodnutí. Žalovaný je přesvědčen, že se zabýval všemi fakty, které žalobce v průběhu řízení uvedl,

v této souvislosti zjistil, že žalobce nesdělil takové skutečnosti, které by odporovaly použití ust. § 25 písm. i) ve spojitosti s § 10a písm. e) zákona o azylu, neboť uváděl shodné důvody jako v řízení předchozím. Jedná se o druhou žalobcovu žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, přičemž v prvním případě bylo vydáno pravomocné meritorní rozhodnutí. Použitá Informace MZV ČR je v dané věci zcela dostačující, každá žádost o mezinárodní ochranu se posuzuje individuálně, změna vnitropolitické situace v Turecku nemá na osobu žalobce žádný dopad ve vztahu k jeho případu a všem jím uváděným důvodům žádosti. Vše potřebné ve spojitosti s věcí žalobce již bylo hodnoceno a posouzeno v řízení předchozím. Své rozhodnutí žalovaný proto považuje za zákonné, žalobce nebyl nijak zkrácen na svých právech a správní orgán navrhuje zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

4. V průběhu jednání soudu dne 19. 2. 2018 upozornila pověřená pracovnice žalovaného na to, že žalobní námitky jsou postaveny prakticky na nesouhlasu jak s aktuálním rozhodnutím ve věci žalobce, tak ale i s již pravomocným rozhodnutím ze dne 24. 11. 2016 a je proto nutné je v uvedeném smyslu rozdělit. Napadené rozhodnutí ve věci považuje žalovaný za správné, toto se vypořádalo i se zhoršenou situací a tvrzením žalobce v tomto směru – zde odkaz na str. 3 a čtvrtý odstavec. Situace žalobce byla logickým a konkrétním způsobem rozebrána, bylo zdůrazněno, že žalobce se prakticky přestěhoval do Istanbulu, jeho rodina do Izmiru, tedy daleko od problematické situace na východě země, žalovaný je přesvědčen, že vyčerpávajícím způsobem zhodnotil i otázku politické angažovanosti a kurdské národnosti žalobce v prvně vydaném rozhodnutí, a to na dvou stranách. U žalobce se tak v současném řízení nejednalo o zásadní nové skutečnosti, které by bylo nutné vypořádat meritorním rozhodnutím a na svém návrhu správní orgán trvá. Náhradu nákladů řízení neúčtuje.
5. Žalobce uvedl, že je v kontaktu s příbuznými, dozvěděl se, že ho hledala policie, kdyby nešlo o něco závažného, asi by ho nehledali. Příbuzní sdělují, že situace je nepříznivá, že se nemá vracet, hrozí mu zatčení. Bratr mu řekl, že již mají strach mluvit kurdsky. Dva bratři ztratili z důvodu národnosti zaměstnání. Bratranec byl zvyklý komentovat události, před 2 měsíci napsal něco kritického a sedí ve vězení. Situace je taková, že jsou neustále kontrolováni. Žalobce se bojí návratu, bojí se o život. K dotazům pověřené pracovnice žalovaného žalobce uvedl, že on sám si není vědom, že by provedl něco nezákonného, ale tamní situace je taková, že například při demonstracích lidé házeli kamení na policii, ta pak nerozlišuje, kdo je Kurd, toho zatknou. Bylo mu sděleno, že asi 15 sousedů bylo zatčeno. K dotazu, proč toto nesdělil při prvním řízení, žalobce uvedl, že odpovídal na dotazy a v té době také všechno nevěděl, kontaktoval se s rodinou a ta mu sdělovala informace. Z Merdinu utekli do Istanbulu, uvedl proč, ostatní se dovídal později. K dotazu soudu o tom, že nyní vlastní cestovní pas žalobce sdělil, že si myslel, že původně v domě vše shořelo, ale nějaké věci se našly a pas mu poslali. Zástupce žalobce poté sdělil, že žaloba směřuje proti napadenému rozhodnutí a další argumentace je pouze podpůrná, a to pro závěr, že žalovaný nepostupoval po podání žádosti žalobce objektivně a v souladu se základními zásadami správního řízení. I žalobce proto trvá na původním návrhu, náklady řízení vyčíslí dodatečně.

6. Ze správního spisu pak soud konstatoval, že žalobce poskytl údaje k žádosti o mezinárodní ochranu žalovanému dne 10. 1. 2017, uvedl, že je státním příslušníkem Turecké republiky, kurdské národnosti, islámského vyznání. Je sympatizantem HDP, volí je při volbách. Je svobodný, rodina zůstala v Izmiru, on se pohyboval posledních 8 měsíců v Istanbulu, do ČR jel kamionem, dojel 9. 4. 2016. Jedná se u něho o druhou žádost, je zdravý, v Turecku je napjatá situace, žil v oblasti stálého nebezpečí výbuchů, přišli o dům. V Istanbulu hledal práci, ale měl jako Kurd velký problém, dívají se na ně hůř než na uprchlíky ze Sýrie. 23. 1. 2017 žalobce uvedl, že podkladové zprávy nejsou založeny na pravdě, pravá tvář věci není zveřejněna, turecká vláda opravdovou situaci nepřiznává. Mezinárodními organizacím jsou poskytovány nepravdivé údaje. Pravdivěji informuje internet, po příjezdu žalobce do ČR se situace zhoršila, bylo pozatýkáno 40.000 lidí, učitelé, soudci, vedoucí politické strany HDP. Od doby, co je zde, ho asi 3x hledala doma policie, vědí, že je v zahraničí, kdyby se vrátil, hrozí mu zatčení. Kurdové jsou utlačováni, Syřané jsou umísťováni na jejich území. Neví, proč ho hledají.
7. Soud konstatuje, že zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, upravuje v ust. § 10a odst. 1 písm. e) situaci, kdy žadatel podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou, v návaznosti na ust. § 11a odst. 1. Zde se uvádí, že podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12, nebo že mu hrozí vážná újmy podle § 14a). Ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu upravuje zastavení řízení v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V daném případě pak žalovaný odkázal i na ust. § 10a odst. 2 cit. zákona, podle něhož v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany se neposuzuje, zda žadatel splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
8. Krajský soud přezkoumal správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s. ř. s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal. Po projednání věci je patrné, že žalobce v novém řízení neuváděl žádné azylově relevantní skutečnosti ve smyslu § 12 či § 14a) zákona o azylu, resp. neuváděl žádné nové skutečnosti, které by již nebyly řádně meritorně vypořádány rozhodnutím ze dne 24. 11. 2016, které je rovněž součástí správního spisu, a které by mohly vést k úvaze o azylově relevantním nebezpečí, upraveném citovanými ustanoveními. Soud plně odkazuje na skutečnosti, které žalobce uvedl v průběhu současně vedeného správního řízení, dále pak na str. 3 rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2017, kde žalovaný odůvodnil, proč určité politické posuny v situaci v zemi původu žalobce od doby jeho odjezdu ze země nepovažuje za významné vůči osobě žalobce při hodnocení azylové relevance jeho žádosti. Nesporuje provádění určitých čistek ve společnosti, nicméně s odkazem na aktuální informace o Turecku uvádí, že tyto se týkají především podporovatelů a členů hnutí Fethulaha Gülena. Žalovaný zhodnotil současnou žádost tak, že žalobce zem původu opustil ještě před těmito událostmi, a to ze zcela jiných důvodů, které byly řádně vypořádány meritorním rozhodnutím ve věci. Po

přezkoumání případu, a to i s ohledem na žalobní body, konstatuje soud souladnost postupu žalovaného se zákonem o azylu a jeho ustanoveními, uvedenými v bodě 7.

9. Žalobce nesdělil v průběhu řízení o své žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 10. 1. 2017 žádné skutečnosti, které má na mysli § 11a odst. 1 zákona o azylu, žalovaný proto jeho žádost hodnotil jako nepřipustnou a řízení o udělení mezinárodní ochrany po právu zastavil. Soud hodnotil žalobu jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.

V. Náklady řízení

10. náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když ve věci úspěšný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové dne 26. února 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně